

Brusel 18. května 2018
(OR. en)

8706/18

Interinstitucionální spis:
2017/0354 (COD)

COMPET 321
ECO 39
MI 360
ENT 92
CONSOM 145
GAF 19
AGRI 238
CODEC 794

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě (první čtení) – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Dne 19. prosince 2017 Komise předložila výše uvedený návrh nařízení Evropskému parlamentu a Radě. Jedná se o součást tzv. „balíčku týkajícího se zboží“, který obsahuje rovněž návrh nařízení stanovícího pravidla a postupy pro dosažení souladu s harmonizačními právními předpisy Unie v oblasti výrobků a vymáhání těchto předpisů.

2. Cílem tohoto nařízení je zlepšit uplatňování zásady vzájemného uznávání a tím zajistit, že zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě může být prodáváno v kterémkoli jiném členském státě, pokud je bezpečné a respektuje veřejný zájem. Stávající právní rámec spolehlivé uplatňování této zásady nezajišťuje, protože přístup na trh zboží, které je považováno za bezpečné a v souladu s veřejným zájmem v jednom členském státě, může být zamítnut nebo omezen v jiném členském státě. V důsledku toho čelí podniky (zejména malé a střední podniky) neopodstatněným nákladům a zpožděním, protože musí přizpůsobit své zboží požadavkům (vícero) vnitrostátních trhů.
3. Pokud jde o soudržnost navrhovaného nařízení se stávajícími právními předpisy v oblasti volného pohybu zboží na vnitřním trhu, navrhované nařízení se plně doplňuje s harmonizačními právními předpisy EU. Jeho cílem je podpora zásady vzájemného uznávání a uplatní se jak na zboží, které není upraveno harmonizačními právními předpisy EU, tak na zboží, na které se tyto předpisy vztahují jen částečně. Harmonizační právní předpisy EU stanoví společné požadavky na způsob, jakým musí být zboží vyrobeno. Jestliže neexistují společná pravidla EU nebo se na zboží vztahují společná pravidla EU pouze částečně, mají členské státy i nadále možnost přijímat vlastní vnitrostátní technická pravidla stanovující požadavky, jež musí takové zboží splňovat (pokud jde o název, tvar, velikost, označování, balení atd.). Navrhované nařízení tudíž zajišťuje, že členské státy tak činí při plném respektování zásady vzájemného uznávání.
4. Ve srovnání se stávajícím legislativním rámcem (konkrétně nařízením (ES) č. 764/2008) bylo do navrhovaného nařízení vloženo několik změn, aby bylo posíleno fungování vnitřního trhu zlepšením uplatňování zásady vzájemného uznávání:
- vyjasnění oblasti působnosti vzájemného uznávání, zejména kdy se tato zásada uplatní. To zvýší právní jistotu podniků a vnitrostátních orgánů, pokud jde o to, kdy může být zásada vzájemného uznávání uplatňována;

- zavedení vlastního prohlášení k usnadnění prokázání, že zboží již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v určitém členském státě. Jeho cílem je umožnit hospodářským subjektům, aby těžily z využití takového prohlášení v rámci posouzení dotčeného zboží;
- zavedení postupu řešení problémů pro poskytování praktických řešení pro občany a podniky, pokud jde o slučitelnost určitého správního rozhodnutí zamítajícího nebo omezujícího přístup na trh se zásadou vzájemného uznávání. Využití tohoto mimosoudního mechanismu usnadní uplatňování této zásady ze strany podniků a vnitrostátních orgánů;
- zavedení účinné správní spolupráce za účelem posílení výměny informací a důvěry mezi příslušnými orgány členských států a tím usnadnění uplatňování zásady vzájemného uznávání.

5. Hlavním odpovědným výborem v Evropském parlamentu je Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Zpravodajem by jmenován Ivan ŠTEFANEC (EPP – SK). Návrh zprávy Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů již byl finalizován a byl projednán ve dnech 16. a 17. května 2018.

II. ČINNOST V RÁMCI RADY

6. První zasedání Pracovní skupiny pro technickou harmonizaci (balíček týkající se zboží) se konalo 23. ledna 2018. Během zasedání Komise předložila oba návrhy obsažené v balíčku týkajícím se zboží – nařízení o vzájemném uznávání a nařízení o souladu a vymáhání předpisů.

7. Posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu bylo rovněž projednáno dne 23. ledna 2018. Zaměřilo se na některé aspekty, ohledně kterých vyžadovaly delegace další vyjasnění. Obecně se jak posouzení dopadů, tak návrh setkaly ze strany delegací s pozitivní reakcí.
8. Členské státy obecně podporují celkový cíl návrhu, tj. posílit fungování vnitřního trhu zlepšením uplatňování zásady vzájemného uznávání. Všechny členské státy uznaly potřebu změnit stávající legislativní právní rámec za účelem snížení rozdílů ve výkladu a uplatňování zásady vzájemného uznávání vnitrostátními orgány a odstranění překážek bránících skutečně rovným podmínkám pro podniky.
9. Posouzení samotného návrhu Pracovní skupinou pro technickou harmonizaci (balíček týkající se zboží) bylo zahájeno v únoru 2018. V návaznosti na první, spíše obecné zasedání dne 23. ledna 2018, se konala v průběhu bulharského předsednictví čtyři další zasedání pracovní skupiny, která se zaměřila na podrobné posouzení návrhu. Rozsáhlé diskuze v průběhu těchto zasedání, jakož i písemné připomínky předložené značným počtem členských států vedly postupně ke třem revidovaným verzím návrhu předloženého delegacím jako diskusní dokument předsednictví.
10. Na úrovni pracovní skupiny bylo znění revidovaných verzí přezkoumáno za účelem vyjasnění a zjednodušení rámce vzájemného uznávání. V průběhu diskuzí se návrh značně vyvíjel, aby bylo dosaženo větší jasnosti a zohlednily se obavy vyjádřené členskými státy a byla tak zajištěna správná rovnováha mezi postoji delegací.
11. V návaznosti na zasedání pracovní skupiny dne 2. května 2018 předsednictví vypracovalo kompromisní návrh ve znění uvedeném v dokumentu 8674/2018 s cílem dosáhnout dohody na obecném přístupu na nadcházejícím zasedání Rady pro konkurenceschopnost, které se bude konat dne 28. května 2018.

12. Kompromisní znění předsednictví uvedené v dokumentu 8674/18 bylo projednáno na zasedání Výboru stálých zástupců (COREPER) dne 16. května 2018 a mírně upraveno. Revidované kompromisní znění předsednictví může přijmout kvalifikovaná většina delegací. Na závěr jednání předsednictví dospělo k závěru, že revidované kompromisní znění bude předloženo Radě pro konkurenceschopnost na zasedání dne 28. května 2018 s cílem dosáhnout obecného přístupu.

Revidované kompromisní znění předsednictví, které je výsledkem jednání Výboru stálých zástupců dne 16. května 2018, je uvedeno v dokumentu 8706/18.

III. HLAVNÍ TÉMATA

13. Předsednictví určilo jakožto hlavní otázky tyto články:

- článek 1 (Předmět)
- článek 4 (Prohlášení o vzájemném uznávání)
- článek 5 (Posouzení zboží)
- článek 8 (Postup řešení problémů).

a) Předmět (článek 1)

V průběhu diskuzí, zejména během posledního zasedání pracovní skupiny dne 2. května 2018, byly delegacemi vyjádřeny určité pochybnosti ohledně toho, zda odkaz v článku 1 na článek 36 Smlouvy zaručuje, že členské státy budou schopny nadále chránit oprávněné veřejné zájmy, na které se vztahují jejich vnitrostátní technická pravidla. S ohledem na názory vyjádřené různými delegacemi bylo navrženo kompromisní znění s cílem vyjasnit, že odkaz na „právo Unie“ ve stávajícím znění článku 1 znamená, že bude řádně zohledněn jak článek 36, tak judikatura Soudního dvora.

b) Prohlášení o vzájemném uznávání (článek 4 spolu s přílohou a 15. až 21. bodem odůvodnění)

Delegace vznesly ohledně tohoto prohlášení dvě podstatné otázky: kdo může prohlášení vypracovat a kdo je odpovědný za informace v prohlášení uvedené. Byly vyjádřeny určité pochybnosti, pokud jde o omezení možnosti vypracování prohlášení pouze výrobcem a jeho zplnomocněným zástupcem na základě obdrženého pověření a poskytnutí konkrétních informací souvisejících s uvedením zboží na trh pouze jinými hospodářskými subjekty, jako jsou distributoři a dovozci.

V průběhu diskuzí bylo shledáno rozumným rozdělit prohlášení na dvě části a rozšířit možnost vypracování prohlášení na všechny hospodářské subjekty. Odpovědnost za obsah a přesnost informací v každé části by tak převzaly hospodářské subjekty, které příslušnou část podepisují.

Poslední kompromis předsednictví nastoluje správnou rovnováhu mezi poskytnutím více příležitostí hospodářským subjektům k vypracování prohlášení o vzájemném uznávání a zároveň zajištěním, že příslušné hospodářské subjekty nesou nezbytnou odpovědnost.

c) Posouzení zboží (článek 5 a 22., 23., 24., 26. a 30. bod odůvodnění)

Vzhledem k rozsáhlým debatám o článku 5 jakožto jádru návrhu byly provedeny určité změny pro vyjasnění účelu a procedurálních kroků pro provedení posouzení zboží. Dále bylo zajištěno právo poskytnutí informací hospodářskými subjekty pro účely posouzení, jakož i dostatečná lhůta pro reakci. Postup posouzení podle článku 5 byl spojen s mechanismem správní spolupráce v rámci článku 10.

Článek 5 a odpovídající 24. bod odůvodnění byly spolu s článkem 10 změněny v návaznosti na jednání COREPERu dne 16. května.

d) Postup řešení problémů (článek 8 a 30. až 35. bod odůvodnění)

V obecné rovině byla zachována neformální povaha systému řešení problémů na vnitřním trhu (SOLVIT). Zapojení Komise do tohoto postupu prostřednictvím právně nezávazného stanoviska je výslovně upřesněno.

Následující aspekty byly dále vyjasněny:

- procedurální kroky, které je třeba učinit;
- načasování zapojení Komise. Stanovisko musí být vydáno ve stanovené lhůtě;
- dostupnost stanoviska Komise. Stanovisko musí být sděleno dotčeným hospodářským subjektům a relevantním příslušným orgánům (prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT), jakož i všem členským státům (prostřednictvím systému uvedeného v článku 11).

IV. ZÁVĚR

14. Kompromisní znění předsednictví odráží snahu předsednictví a členských států dosáhnout správné rovnováhy mezi různými zájmy na výše uvedených otázkách.

Rada se na tomto základě vyzývá, aby dosáhla na zasedání Rady pro konkurenceschopnost dne 28. května 2018 dohody o obecném přístupu.

Vyznačení změn (kromě názvů kapitol a článků):

Nově doplněný text oproti dokumentu 8674/18 je vyznačen **tučným podtržením** a nově vypuštěný text oproti návrhu Komise je nahrazen znakem [...]. Text, který byl vypuštěn z dokumentu 8674/18, je nahrazen znakem [...].

Předchozí doplněný text oproti návrhu Komise je vyznačen **tučně** a předchozí vypuštěný text je nahrazen znakem [...].

2017/0354 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹ v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

- (1) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží v souladu s ustanoveními Smluv. Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, jsou mezi členskými státy zakázána. Tento zákaz se týká všech vnitrostátních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu se zbožím uvnitř Unie. Volný pohyb zboží je na vnitřním trhu zajištěn harmonizací pravidel na úrovni Unie stanovujících společné požadavky pro uvádění určitého zboží na trh, nebo u zboží či aspektů zboží, na které se harmonizační pravidla nevztahují **vyčerpávajícím způsobem**, uplatňováním zásady vzájemného uznávání.
- (2) Překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy mohou být protiprávně vytvářeny, pokud při neexistenci harmonizačních pravidel Unie týkajících se zboží nebo určitého aspektu zboží příslušný orgán členského státu uplatňuje vnitrostátní pravidla na zboží tohoto druhu uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a vyžaduje, aby zboží splňovalo určité technické požadavky, například požadavky na název, tvar, velikost, hmotnost, složení, prezentaci, označování nebo balení. Uplatňování takových pravidel na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mohlo být v rozporu s články 34 a 36 Smlouvy, i když se tato pravidla vztahují na veškeré zboží bez rozdílu.

- (3) Zásada vzájemného uznávání je odvozena z judikatury Soudního dvora Evropské unie. Podle této zásady členské státy nesmějí zakázat na svém území prodej zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a to ani v případě, že bylo zboží vyrobeno – [...] **včetně průběhu výrobního procesu** – podle odlišných technických pravidel. Tato zásada však není absolutní. Členské státy mohou bránit uvedení na trh u zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh jinde, jestliže jsou tato omezení oprávněná z důvodů stanovených v článku 36 Smlouvy nebo z jiných naléhavých důvodů obecného zájmu a jestliže jsou v obou případech přiměřená sledovanému cíli.
- (4) Pojem naléhavých důvodů obecného zájmu je pojem, který se vyvíjí a byl zaveden judikaturou Soudního dvora v souvislosti s články 34 a 36 Smlouvy. Tento pojem zahrnuje mimo jiné účinnost daňového dohledu, poctivost obchodních transakcí, ochranu spotřebitelů, ochranu životního prostředí, zachování rozmanitosti tisku a riziko vážného narušení finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení. Tyto naléhavé důvody, v nichž mezi jednotlivými členskými státy existují legitimní rozdíly, mohou odůvodnit použití vnitrostátních pravidel příslušnými orgány. [...] **Správní** rozhodnutí však musí být řádně odůvodněná, vždy musí být respektována zásada proporcionality a musí se brát ohled na to, zda příslušný orgán skutečně použil co možná nejméně omezující rozhodnutí. Kromě toho se správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě nesmí zakládat na pouhé skutečnosti, že zboží, které je předmětem posouzení, splňuje oprávněný veřejný cíl sledovaný členským státem odlišným způsobem, než jak tento cíl splňuje domácí zboží tohoto členského státu.

- (5) Nařízení (ES) č. 764/2008² bylo přijato s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání, a to stanovením postupů minimalizujících možnost vytváření protiprávních překážek bránících volnému pohybu zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Navzdory přijetí tohoto nařízení stále existuje mnoho problémů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání. Z hodnocení prováděného v letech 2014 až 2016 vyplynulo, že zásada nefunguje tak, jak by měla, a nařízení (ES) č. 764/2008 usnadňuje její uplatňování pouze omezeně. Nástroje a procesní záruky zavedené nařízením (ES) č. 764/2008 nedosáhly svého cíle zlepšit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Například síť kontaktních míst pro výrobky, která byla zavedena za účelem poskytování informací hospodářským subjektům o platných vnitrostátních pravidlech a uplatňování vzájemného uznávání, hospodářské subjekty téměř neznají nebo nepoužívají. Vnitrostátní orgány v rámci této sítě dostatečně nespolupracují. Požadavek oznámit správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh je splněn jen zřídka. V důsledku toho přetrvávají překážky bránící volnému pohybu zboží na vnitřním trhu.
- (6) V prosinci 2013 bylo v závěrech o politice jednotného trhu, přijatých Radou pro konkurenceschopnost, konstatováno, že ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně vzájemného uznávání. Rada vyzvala Komisi, aby informovala o případech, kdy je fungování zásady vzájemného uznávání stále nedostatečné nebo problematické. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost vyzvala Komisi, aby přijala opatření, která zaručí, že zásada vzájemného uznávání bude fungovat efektivně, a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy.

² Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21.

- (7) Nařízení (ES) č. 764/2008 má několik nedostatků, a proto by se mělo přepracovat a posílit. V zájmu jasnosti by se nařízení (ES) č. 764/2008 mělo nahradit tímto nařízením. Toto nařízení by mělo stanovit jasné postupy, které zajistí volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a které zaručí, že členské státy mohou omezit volný pohyb jen tehdy, pokud tak učiní z důvodů legitimního veřejného zájmu a pokud je takové omezení přiměřené. To zajišťuje, že hospodářské subjekty i vnitrostátní orgány budou dodržovat stávající práva a povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání.
- (8) Tímto nařízením by neměla být dotčena další případná harmonizace podmínek pro uvádění zboží na trh s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu.
- (9) Překážky obchodu mohou rovněž vyplývat z jiných druhů opatření spadajících do působnosti článků 34 a 36 Smlouvy. Mezi tato opatření patří například technické specifikace vypracované pro zadávací řízení nebo požadavky používat v členských státech úřední jazyky. Taková opatření by se však neměla považovat za vnitrostátní technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení a neměla by spadat do oblasti jeho působnosti.

- (10) Vnitrostátní technická pravidla se někdy v členském státě uplatňují v rámci postupu předchozího schválení, v souladu s nímž musí příslušný orgán vydat formální schválení před tím, než může být zboží uvedeno na trh tohoto státu. Existence postupu předchozího schválení sama o sobě omezuje volný pohyb zboží. Proto, aby byl takový postup odůvodněný s ohledem na základní zásadu volného pohybu zboží na vnitřním trhu, musí sledovat cíle veřejného zájmu uznané právem Unie a musí být přiměřený a nediskriminační. Soulad takového postupu s právem Unie se posuzuje s ohledem na judikaturu Soudního dvora. V důsledku toho by měla být správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh výhradně z důvodu, že zboží nemá platné předchozí schválení, vyloučena z oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud je však žádost o předchozí [...] schválení zboží podána, jakékoli zamýšlené správní rozhodnutí o odmítnutí žádosti na základě technického pravidla použitelného v tomto členském státě by mělo být přijato v souladu s tímto nařízením tak, aby žadatel mohl využít procesní ochrany, jež toto nařízení poskytuje.
- (11) Je důležité vyjasnit, že mezi druhy zboží, na něž se toto nařízení vztahuje, patří i zemědělské produkty. Pojem „zemědělské produkty“ zahrnuje produkty rybolovu podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy.
- (12) Je důležité vyjasnit, že pojem „výrobce“ zahrnuje nejen výrobce zboží, ale také [...] producenta [...] zemědělských produktů, které nejsou výsledkem výrobního procesu.
- (13) Rozhodnutí vnitrostátních soudů posuzující zákonnost v případech, kdy z důvodu uplatňování určitého vnitrostátního technického pravidla není zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě umožněn přístup na trh v jiném členském státě, a rozhodnutí vnitrostátních soudů, jimiž se ukládají sankce, by měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.

- (14) Aby mohlo mít zboží ze zásady vzájemného uznávání nějaký prospěch, musí být uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Je třeba vyjasnit, že pokud se má zboží považovat za uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, musí splňovat příslušná pravidla použitelná v daném členském státě a musí být dodáváno konečným uživatelům v tomto členském státě.
- (15) Důkazy potřebné k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, se mezi jednotlivými členskými státy výrazně liší. To způsobuje hospodářským subjektům zbytečnou zátěž, zpoždění a dodatečné náklady a vnitrostátním orgánům se tím znesnadňuje získávání informací nezbytných k včasnému posouzení zboží. Může to rovněž bránit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Je proto nezbytné usnadnit hospodářským subjektům prokazování toho, že jejich zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Hospodářské subjekty by měly mít možnost využívat vlastní prohlášení, které by mělo poskytnout příslušným orgánům veškeré potřebné informace o zboží a o jeho shodě s pravidly použitelnými v daném členském státě. Použití prohlášení nebrání vnitrostátním orgánům přijmout **správní** rozhodnutí o omezení přístupu na trh, ovšem za předpokladu, že toto rozhodnutí je přiměřené a respektuje zásadu vzájemného uznávání a toto nařízení.

- (16) [...] Výrobce, dovozce nebo distributor by měli mít možnost vypracovat za účelem vzájemného uznávání prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání (dále jen „prohlášení o vzájemném uznávání“). Výrobce by měl mít možnost pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval toto prohlášení jeho jménem a na jeho odpovědnost. Protože výrobce zná zboží nejlépe a má k dispozici důkazy, že jeho zboží splňuje určité požadavky, měl by být v případě, že toto prohlášení vypracuje dovozce či distributor, schopen dodat důkazy nezbytné k ověření informací obsažených v prohlášení. Pokud je hospodářský subjekt schopen v prohlášení poskytnout pouze informaci o tom, že uvádění zboží na trh je v souladu s právními předpisy, měl by mít jiný hospodářský subjekt možnost poskytnout informaci, že zboží je dodáváno konečným uživatelům v příslušném členském státě.
- (17) Prohlášení o vzájemném uznávání by mělo i nadále v kterémkoli okamžiku v budoucnosti uvádět správné a úplné informace o zboží. Prohlášení by proto mělo být aktuální, aby [...] odráželo změny, například změny v příslušných technických pravidlech.
- (18) Za účelem zajištění úplnosti informací uvedených v prohlášení o vzájemném uznávání by se měla pro taková prohlášení stanovit harmonizovaná struktura, již by hospodářské subjekty, které chtějí takové prohlášení učinit, používaly.
- (19) Je důležité zajistit pravdivé a přesné vyplňování prohlášení o vzájemném uznávání. Je proto nezbytné stanovit, že za informace, **jež uvedou** [...] v prohlášení, budou hospodářské subjekty zodpovědné.

- (20) Za účelem zvýšení efektivity a konkurenceschopnosti podniků působících v neharmonizované oblasti by se mělo umožnit využívání nových informačních technologií, které mohou poskytování prohlášení o vzájemném uznávání usnadnit. Hospodářské subjekty by proto měly mít možnost předložit své prohlášení **veřejně** prostřednictvím internetu, **pokud bude snadno dostupné.**
- (21) Toto nařízení by se mělo vztahovat také na zboží, u něhož se harmonizační právní předpisy Unie vztahují jen na některé jeho aspekty. Pokud harmonizační právní předpisy Unie ukládají hospodářským subjektům povinnost vypracovat EU prohlášení o shodě za účelem prokázání souladu s uvedenými právními předpisy, mělo by být přípustné, aby bylo **k** EU prohlášení o shodě **připojeno** prohlášení o vzájemném uznávání [...] podle tohoto nařízení [...].
- (22) Pokud se [...] **hospodářské subjekty** rozhodnou nevyužít [...] prohlášení o vzájemném uznávání, mělo by být věci **příslušných orgánů** členského státu vyžádat si **konkrétní a jasně vymezené** informace, které považují za nezbytné pro posouzení zboží, a to s přihlédnutím k zásadě proporcionality.
- (22a) **Hospodářskému subjektu by měla být poskytnuta dostatečná doba na předložení dokumentů či jakýchkoli dalších informací, které požaduje příslušný orgán členského státu určení, nebo na vznesení jakýchkoli připomínek či námitek v souvislosti s posuzováním dotčeného zboží.**

- (23) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 musí členské státy oznámit Komisi a ostatním členským státům jakýkoli návrh vnitrostátního technického předpisu týkajícího se jakéhokoli výrobku, včetně zemědělských produktů a produktů rybolovu, jakož i důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout. Je však nutné zajistit, aby po přijetí takového vnitrostátního technického předpisu byla v jednotlivých případech u konkrétního zboží správně uplatňována zásada vzájemného uznávání. Toto nařízení by mělo stanovit postupy pro uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech například tak, že bude od členských států vyžadovat uvedení vnitrostátních technických pravidel, ze kterých správní rozhodnutí vychází, a důvodu legitimního veřejného zájmu [...], **na němž spočívá platné vnitrostátní technické pravidlo, ze kterého správní rozhodnutí [...] vychází.** Tento požadavek však neukládá členským státům povinnost odůvodňovat vnitrostátní technické pravidlo jako takové, ale spíše uplatňování daného vnitrostátního technického pravidla na [...] **zboží** uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. **Ve většině případů by měla být proporcionality vnitrostátního technického pravidla sama o sobě postačující k prokázání skutečnosti, že je správní rozhodnutí, jež z tohoto pravidla vychází, přiměřené. Způsoby prokázání proporcionality správního rozhodnutí by nicméně měly být výsledkem posouzení v každém jednotlivém případě.**

- (24) Protože **správné** rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží již uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mělo být výjimkou ze základní zásady volného pohybu zboží, je vhodné stanovit jasný postup [...] **s cílem určit, zda toto zboží je uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v daném členském státě, a pokud ano, zajistit, aby členské státy** dodržovaly stávající povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání. Tento postup **by měl zaručit** [...], aby byla přijatá **správné** rozhodnutí přiměřená a aby respektovala zásadu vzájemného uznávání a toto nařízení. **Členské státy by měly být při dodržování těchto povinností schopny zajistit, aby jejich oprávněné veřejné zájmy byly v souladu s článkem 36 Smlouvy a judikaturou Soudního dvora přiměřeně chráněny.**
- (25) Příslušný orgán by při posuzování zboží před přijetím rozhodnutí o tom, zda odepřít nebo omezit jeho přístup na trh, neměl by mít možnost přijmout rozhodnutí o pozastavení přístupu na trh s výjimkou případů, kdy je nutno podniknout rychlý zákrok pro ochranu bezpečnosti [...] **nebo** zdraví [...] **osob či životního prostředí** nebo zamezit dodání zboží, pokud je dodávání takového zboží obecně zakázáno z důvodů veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti, včetně například předcházení trestné činnosti.
- (26) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008³ zřizuje systém akreditace, který zajistí vzájemné uznávání úrovně odborné způsobilosti subjektů posuzování shody. Příslušné orgány členských států by proto neměly odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež vydaly akreditované subjekty posuzování shody, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu. Aby se předešlo zdvojování zkoušek a postupů, které byly provedeny již v jiném členském státě, by navíc členské státy měly protokoly o zkouškách a osvědčení, jež v souladu s právem Unie vydaly jiné subjekty posuzování shody, také uznávat. Příslušné orgány by měly mít povinnost náležitě přihlédnout k obsahu předložených protokolů o zkouškách nebo osvědčení.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (27) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES⁴ stanoví, že na trh se smějí uvádět pouze bezpečné výrobky, a vymezuje povinnosti výrobců a distributorů, pokud jde o bezpečnost výrobků. Opravňuje orgány, aby s okamžitým účinkem zakázaly jakýkoli nebezpečný výrobek, nebo aby na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly dočasně zakázaly výrobek, který by mohl být nebezpečný. Popisuje také postup, jímž mají orgány uplatňovat vhodná opatření, například ta, která jsou uvedena v čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) směrnice, v případě výrobků představujících riziko, a rovněž stanoví povinnost oznámit tato opatření Komisi a členským státům. Proto by příslušné orgány měly mít možnost nadále uplatňovat uvedenou směrnici, a zejména ustanovení obsažená v čl. 8 odst. 1 písm. [...] b) až f) a čl. 8 odst. 3 uvedené směrnice.
- (28) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002⁵ zřizuje mimo jiné systém včasné výměny informací pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví pocházejícího z potravy nebo krmiva. Uvedené nařízení zavazuje členské státy, aby prostřednictvím systému včasné výměny informací neprodleně oznámily Komisi všechna opatření, která přijmou s cílem omezit uvádění potravy nebo krmiva na trh, stáhnout je z trhu nebo je převzít zpět z důvodu ochrany lidského zdraví před rizikem, které vyžaduje rychlé jednání. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména ustanovení obsažená v čl. 50 odst. 3 a článku 54 uvedeného nařízení.

⁴ Úř. věst L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁵ Úř. věst L 31, 1.2.2002, s 1.

- (29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625⁶ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro organizaci úředních kontrol a jiných úředních činností v celém zemědělsko-potravinovém řetězci, s přihlédnutím k pravidlům pro úřední kontroly stanoveným v nařízení (ES) č. 882/2004 a v příslušných odvětvových právních předpisech. Stanoví zvláštní postup s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty zjednały nápravu situace v případě nesouladu s potravinovým a krmivovým právem a pravidly týkajícími se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména ustanovení obsažená v článku 138 uvedeného nařízení.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

- (29a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013⁷ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro provádění kontrol povinností stanovených v části 2 hlavě II kapitole I oddíle II nařízení (EU) č. 1308/2013⁸ v souladu s kritérii stanovenými v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004⁹ a zajistí, aby hospodářské subjekty, jež tyto povinnosti splňují, měly nárok na zahrnutí do systému kontrol. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména ustanovení obsažená v článku 90 uvedeného nařízení.
- (30) Jakékoli správní rozhodnutí přijaté příslušnými orgány členských států podle tohoto nařízení by mělo stanovit příslušné opravné prostředky tak, aby se hospodářské subjekty mohly **v souladu s vnitrostátními právními předpisy proti rozhodnutí odvolat nebo** zahájit řízení u příslušného vnitrostátního soudu. **Správní** rozhodnutí by mělo rovněž odkazovat na **možnost hospodářských subjektů využít sítě SOLVIT a mít přístup k** postupu řešení problémů stanovenému tímto nařízením.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549–607).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671–854).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30. 4. 2004, s. 1).

- (31) Pro hospodářské subjekty, které si přejí podnikatelsky příznivou alternativu při napadnutí správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh, jsou nezbytná účinná řešení k zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání. S cílem zaručit taková řešení a zamezit soudním nákladům, a to zejména pro malé a střední podniky, by měl být hospodářským subjektům k dispozici mimosoudní postup řešení problémů.
- (32) Systém řešení problémů na vnitřním trhu (sít' SOLVIT) je služba poskytovaná vnitrostátní správou v každém členském státě, jejímž cílem je nalézt řešení pro občany a podniky, pokud orgány veřejné moci v jiném členském státě poruší jejich práva. Zásady, jimiž se řídí fungování sítě SOLVIT, jsou stanoveny v doporučení Komise 2013/461/EU¹⁰.

[33. a 34. bod odůvodnění jsou sloučeny]

- (33) Systém SOLVIT prokázal svou účinnost mimosoudního mechanismu řešení problémů, který je k dispozici zdarma. Pracuje v krátkých lhůtách a poskytuje praktická řešení občanům a podnikům potýkajícím se s obtížemi ohledně uznání jejich unijních práv ze strany orgánů veřejné moci. [...] Pokud se hospodářský subjekt, příslušné centrum sítě SOLVIT a dotčené zúčastněné členské státy shodnou na vhodném závěru, žádná další akce by neměla být zapotřebí.

¹⁰ Doporučení Komise 2013/461/EU ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí sít' SOLVIT (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10).

- [...] Jestliže však neformální přístup sítě SOLVIT nevede k požadovanému výsledku a přetrvávají [...] pochybnosti ohledně slučitelnosti správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání, Komise by měla být oprávněna se touto otázkou zabývat [...] na žádost **kteréhokoli z dotčených center sítě SOLVIT [...]. Komise by měla na základě posouzení vydat stanovisko, které by mělo být sděleno prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a příslušným orgánům a zváženo během postupu v rámci sítě SOLVIT.** Zásah Komise by měl mít stanovenou přiměřenou lhůtu [...]. **Tyto případy v rámci sítě SOLVIT by měly být předmětem samostatného postupu v databázi sítě SOLVIT a neměly by se zahrnovat do pravidelných statistik sítě SOLVIT.**
- (35) Stanovisko Komise ohledně správního rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh by se mělo zabývat pouze otázkami, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a zda splňuje požadavky tohoto nařízení. Tím nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy ani povinnost členských států dodržovat ustanovení práva Unie při řešení systémových problémů, které byly zjištěny při uplatňování zásady vzájemného uznávání.
- (36) Pro vnitřní trh se zbožím je důležité, aby podniky, a zejména malé a střední podniky, mohly získávat spolehlivé a konkrétní informace o platném právu v daném členském státě. Kontaktní místa pro výrobky by měly hrát důležitou úlohu při usnadňování komunikace mezi vnitrostátními orgány a hospodářskými subjekty šířením informací o pravidlech platných pro konkrétní výrobek a způsobech uplatňování vzájemného uznávání na jejich území. Proto je nutné posílit úlohu kontaktních míst pro výrobky jako hlavních poskytovatelů informací o všech pravidlech týkajících se výrobků, včetně vnitrostátních pravidel, na která se vztahuje vzájemné uznávání.

- (37) Za účelem usnadnění volného pohybu zboží by mělo být možné vyžadovat od kontaktních míst pro výrobky poskytování bezplatných informací o jejich vnitrostátních technických pravidlech a uplatňování zásady vzájemného uznávání. Kontaktní místa pro výrobky by měla mít náležité vybavení a zdroje. V souladu s nařízením [Jednotná digitální brána – COM(2017) 256] by měla tato místa poskytovat informace prostřednictvím internetových stránek [...] a splňovat kritéria kvality stanovená uvedeným nařízením. **Kontaktní místa pro výrobky by měla plnit své úkoly související s poskytováním jakýchkoli takových informací, včetně elektronické kopie nebo elektronického odkazu na vnitrostátní technické pravidlo, aniž by byla dotčena vnitrostátní pravidla upravující jejich šíření. Kromě toho by kontaktní místa pro výrobky neměla být povinna poskytovat kopie nebo elektronické odkazy na normy, které jsou předmětem práv duševního vlastnictví normalizačních orgánů a organizací.**
- (38) Pro řádné fungování zásady vzájemného uznávání a pro vytvoření kultury vzájemného uznávání je nezbytná spolupráce mezi příslušnými orgány. Kontaktní místa pro výrobky a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly mít povinnost spolupracovat a vyměňovat si informace a odborné znalosti za účelem zajištění správného a důsledného uplatňování uvedené zásady a tohoto nařízení.
- (39) Pro účely oznamování správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh, umožnění komunikace mezi kontaktními místy pro výrobky a zajištění správné spolupráce je nezbytné poskytnout členským státům přístup k [...] informačnímu a komunikačnímu systému.

- (40) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci je nutno vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹¹.
- (41) Pokud je pro účely tohoto nařízení nezbytné zpracovávat osobní údaje, měly by se zpracovávat v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení podléhá nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹², nebo případně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹³.
- (42) Měly by se stanovit spolehlivé a účinné mechanismy sledování pro poskytování informací o uplatňování nařízení a o jeho vlivu na volný pohyb zboží. Tyto mechanismy by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (43) Pro účely zvyšování povědomí o zásadě vzájemného uznávání a zajištění správného a důsledného uplatňování tohoto nařízení by [...] **se mělo stanovit unijní financování** [...] kampaní zvyšování povědomí a jiných souvisejících činností zaměřených na posílení vzájemné důvěry a spolupráce mezi příslušnými orgány a hospodářskými subjekty.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (44) Za účelem nápravy nedostatku přesných údajů ohledně fungování zásady vzájemného uznávání a jejích dopadů na jednotný trh se zbožím by Unie měla financovat shromažďování takových údajů.
- (45) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případného uložení správních a finančních sankcí.

[zahrnuto v 48. bodě odůvodnění]

- (46) [...]
- (47) Uplatňování tohoto nařízení je vhodné odložit, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty měly dostatek času přizpůsobit se požadavkům v něm stanoveným.

- (48) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení, pokud jde o jím sledované cíle. Pro účely hodnocení tohoto nařízení by měla Komise využívat shromážděné údaje o fungování zásady vzájemného uznávání a jejích dopadů na jednotný trh se zbožím, jakož i informace dostupné v podpůrném informačním a komunikačním systému. Komise by měla mít možnost [...] **vyžádat si** od členských států [...] **poskytnutí** dalších informací nezbytných pro hodnocení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁴ by mělo hodnocení na základě účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty poskytnout základ k posouzení dopadů budoucích možných opatření.
- (49) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména zajištění řádného, důsledného a správného uplatňování zásady vzájemného uznávání, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu jejich rozsahu a účinku lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹⁴ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1 *Předmět*

1. **Cílem tohoto nařízení je posílit fungování vnitřního trhu zlepšením uplatňování zásady vzájemného uznávání.**
2. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání členskými státy v jednotlivých případech, pokud jde o zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě [...]. **Nedotýká se oprávněných veřejných zájmů, které mohou být chráněny vnitrostátními opatřeními v souladu s právem Unie.**
3. Toto nařízení rovněž stanoví zřízení a provoz kontaktních míst pro výrobky v členských státech, jakož i spolupráci a výměnu informací v souvislosti se zásadou vzájemného uznávání.

Článek 2
Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží jakéhokoli druhu, včetně zemědělských produktů **ve smyslu čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy**, a na správní rozhodnutí, která přijal nebo má přijmout příslušný orgán členského státu (dále jen „členský stát určení“) ve vztahu k jakémukoli takovému zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, pokud **správní** rozhodnutí splňuje **obě** tato kritéria:
 - a) základem **správního** rozhodnutí je vnitrostátní technické pravidlo použitelné v členském státě určení;
 - b) přímým nebo nepřímým účinkem **správního** rozhodnutí je odepřít nebo omezit přístup na trh v členském státě určení.
2. Odkaz v odstavci 1 na „správní rozhodnutí“ zahrnuje veškerá správní opatření, která **jsou založena na vnitrostátním technickém pravidle a** mají stejné nebo v podstatě stejné právní účinky jako [...] **opatření uvedené v odst. 1 písm. b).**

3. Pro účely tohoto nařízení se za vnitrostátní technické pravidlo považuje jakékoli ustanovení právního nebo správního předpisu členského státu, které se vyznačuje těmito prvky:
- a) ustanovení se vztahuje na [...] **zboží** nebo aspekty **zboží**, které nejsou předmětem harmonizace na úrovni Unie;
 - b) ustanovení buď zakazuje dodání zboží nebo druhu zboží na [...] trh v daném členském státě, nebo jinak zavádí jeho povinné dodržování, de facto nebo de jure, kdykoli je zboží nebo zboží daného druhu dodáváno na tento trh;
 - c) ustanovení splňuje alespoň jednu z těchto charakteristik:
 - i) stanoví požadované vlastnosti daného zboží nebo zboží daného druhu, jako jsou úrovně jakosti, fungování, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na zboží nebo druh zboží, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, značení nebo označování, a postupy posuzování shody;
 - ii) stanoví pro dané zboží nebo zboží daného druhu za účelem ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí další požadavky, které mají vliv na spotřební cyklus zboží po jeho dodání na [...] trh v tomto členském státě, například podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter zboží či druhu zboží nebo jeho dodání na [...] trh v tomto členském státě.

4. Ustanovení odst. 3 písm. c) bodu i) se vztahuje rovněž na výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy nebo s výrobky určenými k lidské spotřebě a k výživě zvířat, jakož i na výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich vlastnosti.
- 4a. Technické specifikace vypracované pro zadávací řízení a požadavky používat v členských státech určení úřední jazyky nepředstavují vnitrostátní technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení.**
5. [...] Předchozí schválení samo o sobě nepředstavuje vnitrostátní technické pravidlo pro účely tohoto nařízení, avšak rozhodnutí o odmítnutí předchozího schválení na základě vnitrostátního technického pravidla [...] **se považuje za** rozhodnutí, na které se toto nařízení vztahuje, pokud splňuje ostatní požadavky odstavce 1.
6. Toto nařízení se nevztahuje na:
- a) rozhodnutí soudní povahy přijatá vnitrostátními soudy;
 - b) rozhodnutí soudní povahy přijatá donucovacími orgány při vyšetřování nebo stíhání trestného činu souvisejícího s pojmy, symboly nebo jakýmkoli závažnými odkazy na protiústavní nebo zločinné organizace nebo trestných činů souvisejících s rasismem, diskriminací či xenofobií.
7. Články 5 a 6 není dotčeno uplatňování těchto ustanovení:
- a) čl. 8 odst. 1 písm. [...] **b)** až f) [...] **a** čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/95/ES;
 - b) čl. 50 odst. 3 písm. a) a článek 54 nařízení (ES) č. 178/2002;
 - c) článek 138 nařízení (EU) 2017/625;
 - ca) článek 90 nařízení (EU) č. 1306/2013.**

Článek 3 **Definice**

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „uvedeným v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě“ se rozumí, že zboží nebo druh zboží splňuje příslušná pravidla použitelná v daném členském státě **nebo se na něj v daném členském státě žádná pravidla nevztahují** a je dodáváno konečným uživatelům v daném členském státě;
- 2) „dodáním na [...] trh v členském státě“ se rozumí jakékoli dodání zboží k distribuci, spotřebě nebo použití na trh na území tohoto členského státu v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
- 3) „omezením přístupu na trh“ se rozumí uložení podmínek, které musí být splněny před dodáním zboží na [...] trh v příslušném členském státě, nebo podmínek pro ponechání zboží na tomto trhu, což v obou případech vyžaduje změnu jedné nebo více vlastností tohoto zboží podle čl. 2 odst. 3 písm. c) bodu i) nebo provedení další zkoušky;
- 4) „odepřením přístupu na trh“ se rozumí jakákoli z těchto situací:
 - a) zákaz dodání zboží na [...] trh v dotčeném členském státě nebo zákaz jeho ponechání na tomto trhu;
 - b) požadavek stažení či zpětného převzetí zboží z tohoto trhu;
- 4a) „stažením z trhu“ se rozumí opatření, jehož cílem je zabránit, aby bylo zboží, které se nachází v dodavatelském řetězci, dodáváno na trh;
- 4b) „stažením z oběhu“ se rozumí opatření, jehož cílem je vrácení zboží, které bylo již dodáno koncovému uživateli;

- 5) „předchozím schválením“ se rozumí **povinný nebo dobrovolný** správní postup podle práva členského státu, kdy [...] na základě žádosti hospodářského subjektu [...] příslušný orgán tohoto členského státu [...] žádost formálně **schvaluje** před tím, než může být zboží dodáno na [...] trh v tomto členském státě;
- 6) „výrobce“ se rozumí:
- a) jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí zboží nebo nechala zboží navrhnout či vyrobit, **nebo která produkuje zboží, jež není výsledkem výrobního procesu**, a uvádí je na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou, nebo
 - b) **jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která pozměňuje zboží, které již bylo zákonně uvedeno na trh v některém z členských států, takovým způsobem, že by mohlo být ovlivněno dodržení příslušných pravidel použitelných v daném členském státě, nebo**
 - c) jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, která se uvedením svého jména, ochranné známky nebo jiného charakteristického rysu na zboží **nebo v průvodních dokladech** prezentuje jako jeho výrobce;
- 7) „zplnomocněným zástupcem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která od výrobce obdržela písemné pověření jednat jménem výrobce, pokud jde o dodávání zboží na daný [...] trh;
- 8) „dovozcem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která dodává zboží ze třetí země poprvé na trh Unie;
- 9) „distributorem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci [...] s výjimkou výrobce či dovozce, která dodává zboží na [...] trh v příslušném členském státě;

- 10) „hospodářským subjektem“ se rozumí jakákoli z těchto osob ve vztahu ke zboží: výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce nebo distributor;
- 11) „konečným uživatelem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která má bydliště nebo je usazená v Unii, které bylo zboží dodáno nebo je dodáváno buď jako spotřebiteli mimo rámec jakékoli jeho obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání, nebo jako profesionálnímu konečnému uživateli v rámci jeho průmyslové či profesionální činnosti;
- 12) „důvodem legitimního veřejného zájmu“ se rozumí kterýkoli z důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy nebo jakékoli jiné naléhavé důvody obecného zájmu.

Kapitola II

Postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech

Článek 4

Prohlášení o vzájemném uznávání

1. Výrobce zboží nebo zboží daného druhu, které se dodává nebo má dodávat na [...] trh v členském státě [...] určení [...], může vypracovat prohlášení **o uvedení na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání** ([...] dále jen „prohlášení o vzájemném uznávání“) s cílem prokázat příslušným orgánům členského státu určení, že zboží nebo zboží daného druhu je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Výrobce může [...] pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval toto prohlášení jeho jménem.

[...] **Pokud** prohlášení o vzájemném uznávání **vypracované výrobcem obsahuje pouze informace uvedené v části I přílohy**, vyplní konkrétní informace týkající se uvedení zboží nebo **daného druhu zboží na trh uvedené v části II přílohy [...] dovozce nebo distributor.**

Prohlášení o vzájemném uznávání může případně vypracovat dovozce nebo distributor, jsou-li v něm uvedeny všechny informace požadované podle přílohy a pokud příslušný signatář může doložit důkazy uvedené v čl. 5 odst. 1a písm. a).

2. Prohlášení o vzájemném uznávání musí zachovávat strukturu a obsahovat informace uvedené v **části I a části II** přílohy.

Prohlášení se [...] vypracovává v jednom z úředních jazyků Unie, a pokud tento jazyk není jazykem požadovaným členským státem určení, musí je hospodářské subjekty přeložit do jazyka [...] požadovaného členským státem určení.

3. Hospodářské subjekty zodpovídají za obsah a správnost informací, které samy o sobě v prohlášení o vzájemném uznávání uvádějí.
4. Hospodářské subjekty zajistí, že prohlášení bude vždy aktuální, aby odráželo veškeré změny informací, jež v prohlášení uvedly.
5. Prohlášení o vzájemném uznávání lze předat příslušnému orgánu členského státu určení pro účely posouzení prováděného podle článku 5. Lze jej předat buď v papírové podobě, [...] elektronickými prostředky **nebo zpřístupnit online v souladu s požadavky příslušného orgánu členského státu určení.**
6. **Pokud** hospodářské subjekty zpřístupní prohlášení [...] **online, musí být** splněny tyto podmínky:
 - a) druh nebo série zboží, na které se prohlášení vztahuje, lze [...] snadno identifikovat;

- b) [...] **použité technické prostředky zajišťují snadné vyhledávání a** jsou sledovány, aby se zajistila dostupnost prohlášení a přístup k němu[...]
- c) [...]

[přesunuto do článku 5]

7. [...]

a) [...]

b) [...]

8. [...]

a) [...]

b) [...]

c) [...]

9. Pokud se na zboží, pro něž se prohlášení o vzájemném uznávání předává, vztahuje také akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, může být [...] **k EU prohlášení o shodě [...] připojeno** prohlášení o vzájemném uznávání.

Článek 5 *Posouzení zboží*

1. Pokud **má** příslušný orgán členského státu [...] **určení v úmyslu přijmout v rámci provádění vnitrostátního technického pravidla nebo postupu předchozího schválení správní rozhodnutí ve vztahu ke zboží, které podléhá tomuto nařízení**, kontaktuje tento příslušný orgán neprodleně příslušný hospodářský subjekt a provede posouzení zboží.

Účelem posouzení je stanovit, zda zboží nebo zboží daného druhu je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a pokud ano, zda jsou veřejné zájmy, na něž se vztahuje platné vnitrostátní technické pravidlo členského státu určení, odpovídajícím způsobem chráněny s ohledem na vlastnosti daného zboží.

Když příslušný orgán kontaktuje příslušný hospodářský subjekt, informuje ho o zboží, které podléhá posouzení a platnému vnitrostátnímu technickému pravidlu.

Příslušný orgán členského státu určení rovněž informuje hospodářský subjekt o možnosti předložit prohlášení o vzájemném uznávání v souladu s požadavky článku 4.

- 1aa. S výjimkou případů, kdy je posouzení podle odstavce 1 prováděno v rámci postupu předchozího schválení, je hospodářskému subjektu umožněno uvést zboží na trh členského státu určení, zatímco příslušný orgán provádí posouzení, a může v tom pokračovat, ledaže obdrží pro dané zboží správní rozhodnutí o omezení nebo zamítnutí přístupu na trh.**
- 1a. Pokud je prohlášení o vzájemném uznávání předáno příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s požadavky článku 4, pak pro účely jakéhokoli posouzení zboží podle odstavce 1:**
- a) prohlášení společně s veškerými důkazy přiměřeně požadovanými příslušným orgánem k ověření informací v něm obsažených uzná příslušný orgán jako dostatečný důkaz k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a**
 - b) příslušný orgán nebude požadovat žádné další informace nebo dokumentaci od žádného hospodářského subjektu k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.**
- 1b. Pokud není prohlášení o vzájemném uznávání předáno příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s požadavky článku 4, může příslušný orgán pro účely posouzení podle odstavce 1 požádat příslušné hospodářské subjekty o poskytnutí následujících informací:**
- a) o vlastnostech daného zboží nebo druhu zboží;**

b) o uvedení zboží v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

- 1c. Dotčenému hospodářskému subjektu je po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu určení poskytnuto nejméně 20 pracovních dnů na předložení dokumentů a informací podle odst. 1a písm. a) nebo odst. 1b nebo předložení jakýchkoli případných argumentů či připomínek.
- 1d. Pokud má příslušný orgán členského státu určení poté, co hospodářský subjekt předložil dokumenty a informace podle odst. 1a písm. a) nebo odstavce 1b, stále pochybnosti, že zboží bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, může požádat příslušné orgány daného členského státu [...], aby poskytly veškeré důležité informace pro ověření údajů a dokumentů předložených hospodářským subjektem, jak je uvedeno v článku 10.
2. Při posuzování podle odstavce 1 vezmou příslušné orgány členských států náležitě v úvahu obsah protokolů o zkouškách nebo osvědčení vydaných subjektem posuzování shody a předaných jakýmkoli hospodářským subjektem v rámci posouzení. Příslušné orgány členských států nesmí odmítnout osvědčení nebo protokoly o zkouškách vydané subjektem posuzování shody akreditovaným pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008 z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu.
3. Pokud po dokončení posouzení podle odstavce 1 příslušný orgán členského státu přijme správní rozhodnutí týkající se zboží, [...] **oznámí jej neprodleně a nejpozději do 20 pracovních dnů od jeho přijetí** [...] příslušnému hospodářskému subjektu uvedenému v odstavci 1, Komisi a ostatním členským státům. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11.

4. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 stanoví důvody pro rozhodnutí způsobem, který je dostatečně podrobný a odůvodněný, aby umožnil provést posouzení jeho slučitelnosti se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.
5. **Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 musí obsahovat zejména tyto informace:**
- a) vnitrostátní technické pravidlo, ze kterého **správní** rozhodnutí vychází;
 - b) důvod oprávněného veřejného zájmu, [...] **na němž spočívá příslušné vnitrostátní technické pravidlo**, ze kterého dané **správní** rozhodnutí [...] **vychází**;
 - c) technické nebo vědecké důkazy, ke kterým se přihlíželo, včetně **případně** jakýchkoli **relevantních změn stavu techniky** [...], k nimž došlo od [...] **vstupu** vnitrostátního technického pravidla **v platnost**;
 - d) shrnutí argumentů **relevantních pro posouzení** předložených příslušným hospodářským subjektem, **pokud byly poskytnuty**;
 - e) důkazy prokazující, že je **správní** rozhodnutí vhodné pro dosažení sledovaného cíle a že nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro jeho dosažení.
6. Ve správním rozhodnutí uvedeném v odstavci 3 se uvedou možnosti opravných prostředků dostupných podle zákona platného v dotčeném členském státě a lhůty pro tyto opravné prostředky a rovněž odkaz **možnost hospodářských subjektů využít síť SOLVIT a mít přístup k** postupu podle článku 8.
7. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 nenabude účinnosti, dokud nebude oznámeno příslušnému hospodářskému subjektu podle téhož odstavce.

Článek 6
Dočasné pozastavení přístupu na trh

1. **Odchylně od čl. 5 odst. 1aa** během doby, kdy příslušný orgán členského státu posuzuje zboží podle článku 5, [...] **může** dočasně pozastavit dodávání tohoto zboží na [...] trh v tomto členském státě [...] **pouze v jedné z následujících situací:**
 - a) za obvyklých nebo rozumně předvídatelných podmínek použití představuje **nebo by mohlo představovat** zboží vážné riziko **pro bezpečnost nebo zdraví osob nebo pro životní prostředí**, včetně takového rizika, jehož účinky nejsou okamžité, které vyžaduje rychlý zásah příslušného orgánu;
 - b) dodávání zboží nebo zboží daného druhu na [...] trh tohoto členského státu je v tomto členském státě obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti.
2. Příslušný orgán členského státu neprodleně oznámí příslušnému hospodářskému subjektu, Komisi a ostatním členským státům jakékoli **dočasné** pozastavení podle odstavce 1. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí být k oznámení přiloženo technické nebo vědecké zdůvodnění prokazující, proč se má za to, že případ splňuje podmínky tohoto písmene.

Článek 7

Oznámení v rámci systému pro rychlou výměnu informací (RAPEX) nebo systému včasné výměny informací pro potraviny a krmiva (RASFF)

[...] Je-li správní rozhodnutí podle článku 5 nebo dočasné pozastavení podle článku 6 rovněž opatřením, které se podle směrnice [...] 2001/178/ES musí oznamovat prostřednictvím systému RAPEX **nebo prostřednictvím systému RASFF, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 178/2002**, samostatné oznámení Komisi **a ostatním členským státům** podle tohoto nařízení se nevyžaduje, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) v oznámení v rámci systému RAPEX **nebo RASFF** se uvádí, že se oznámení dotčeného opatření považuje také za oznámení podle tohoto nařízení;
- b) k oznámení v rámci systému RAPEX **nebo RASFF** jsou přiloženy podpůrné důkazy vyžadované pro správní rozhodnutí podle článku 5 nebo pro dočasné pozastavení podle článku 6.

Článek 8
Postup řešení problémů

1. Tento článek se použije tehdy, pokud hospodářský subjekt dotčený správním rozhodnutím postoupil rozhodnutí do systému řešení problémů na vnitřním trhu (SOLVIT) a během postupu v rámci sítě SOLVIT žádá domácí centrum **nebo vedoucí centrum** nebo Komisi, aby vydala stanovisko, a pomohla tak při řešení případu.
2. **Po obdržení žádosti uvedené v odstavci 1 Komise bez zbytečného prodlení [...]** posoudí slučitelnost správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání a tímto nařízením.
- 2a. **Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 2 zváží Komise správní rozhodnutí oznámené v souladu s čl. 5 odst. 3 a dokumenty a informace obdržené v průběhu postupu v rámci sítě SOLVIT. Jsou-li pro doplnění posouzení uvedeného v odstavci 2 nezbytné dodatečné informace nebo dokumenty, Komise požádá příslušné centrum sítě SOLVIT, aby zahájilo komunikaci s dotčeným hospodářským subjektem nebo s příslušnými orgány, které přijaly správní rozhodnutí, aby tyto dodatečné informace nebo dokumenty poskytly.**

3. Komise [...] **vydá stanovisko do šesti týdnů od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1** [...]. **Je-li to vhodné, Komise ve stanovisku uvede** [...] jakékoliv obavy, které by [...] měly být řešeny v rámci případu sítě SOLVIT, [...] **nebo vydá doporučení**, aby tím pomohla vyřešení případu. **Lhůta šesti týdnů nezahrnuje čas nezbytný pro obdržení dodatečných informací a dokumentů, jak je uvedeno v odstavci 2a.**

V případě, že je Komise v průběhu posouzení uvedeného v odstavci 2 informována, že případ je vyřešen, není třeba vydávat stanovisko.

4. Stanovisko Komise se sděluje prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a relevantním příslušným orgánům. Komise sdělí stanovisko všem členským státům prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. Ke stanovisku Komise se přihlédne během postupu v rámci sítě SOLVIT uvedeného v odstavci 1.
- 4a. **Postup řešení problémů podle tohoto článku se použije, aniž jsou dotčeny příslušné opravné prostředky dostupné podle vnitrostátního práva.**

Kapitola III

Správní spolupráce, monitorování a komunikace

Článek 9

Úkoly kontaktních míst pro výrobky

1. Členské státy zřídí a provozují kontaktní místa pro výrobky na svém území a zajistí, aby jejich kontaktní místa pro výrobky měla dostatečné pravomoci a odpovídající zdroje k řádnému plnění svých úkolů. Rovněž zajistí, aby kontaktní místa pro výrobky poskytovala své služby v souladu s nařízením (Jednotná digitální brána – COM(2017) 256).
2. Kontaktní místa pro výrobky poskytují online tyto informace:
 - a) informace o zásadě vzájemného uznávání a uplatňování tohoto nařízení na území daného členského státu, včetně informací o postupu stanoveném v článku 5;
 - b) kontaktní údaje příslušných orgánů v daném členském státě, s jejichž pomocí je lze kontaktovat přímo, včetně podrobností o orgánech dohlízejících nad prováděním vnitrostátních technických pravidel použitelných na území daného členského státu;
 - c) opravné prostředky a postupy na území daného členského státu v případě sporu mezi příslušným orgánem a hospodářským subjektem, včetně postupu popsáno v článku 8.

Jestliže z důvodu komplexnosti organizace a rozdělení funkcí mezi příslušnými orgány v členském státě není možné poskytnout všechny požadované informace podle písmene b) prvního pododstavce online, budou zbývající informace poskytnuty na žádost.

3. Pokud je nutné doplnit informace poskytnuté online podle odstavce 2, kontaktní místa pro výrobky poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo příslušného orgánu jiného členského státu veškeré užitečné informace, například elektronickou kopii nebo elektronický odkaz na vnitrostátní technická pravidla vztahující se na určité zboží nebo určitý druh zboží na území, v němž je kontaktní místo pro výrobky usazeno, a informace, zda se na zboží nebo zboží daného druhu vztahuje podle vnitrostátního práva [...] předchozí schválení.

[text přesunut do 37. bodu odůvodnění]

4. Kontaktní místa pro výrobky odpoví do patnácti pracovních dnů od přijetí žádosti uvedené **v druhém pododstavci odstavce 2** a v odstavci 3.
5. Kontaktní místa pro výrobky nevybírají za poskytování informací podle **druhého pododstavce odstavce 2 a** odstavce 3 žádné poplatky.

Článek 10
Správní spolupráce

1. Komise stanoví a zajistí účinnou spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány a kontaktními místy pro výrobky jednotlivých členských států.
2. [...] **Příslušné orgány** v členském státě, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvádí v souladu s právními předpisy své zboží, poskytnou příslušným orgánům ostatních členských států na vyžádání a do patnácti pracovních dnů veškeré [...] informace **důležité pro ověření údajů a dokumentů doložených během posouzení podle článku 5** týkající se tohoto zboží. **Aniž je dotčena lhůta pro poskytnutí požadovaných informací, mohou kontaktní místa pro výrobky usnadnit [...] kontakty mezi relevantními příslušnými orgány. [...]**
3. Členské státy zajistí, aby se jejich příslušné orgány a kontaktní místa pro výrobky účastnila činností uvedených v odstavci 1.

Článek 11
[...] Informační a komunikační systém

1. Pro účely článků 5, 6 a 10 se použije [...] informační a komunikační systém Unie stanovený v [**článku 34** nařízení o dodržování a vymáhání předpisů / **článku 23 nařízení (ES) č. 765/2008**], s výjimkou situace stanovené v článku 7.
2. Komise přijme pro účely tohoto nařízení prováděcí akty, kterými stanoví podrobné informace o systému uvedeném v odstavci 1 a o jeho funkcích. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2.

Kapitola IV Financování

Článek 12

Financování činností na podporu tohoto nařízení

1. Na podporu tohoto nařízení může Unie financovat tyto činnosti:
 - a) kampaně ke zvyšování veřejného povědomí;
 - b) vzdělávání a odbornou přípravu;
 - c) výměnu úředníků;
 - d) fungování spolupráce mezi kontaktními místy pro výrobky a technickou a logistickou podporu této spolupráce;
 - e) shromažďování údajů v souvislosti s fungováním zásady vzájemného uznávání a jejími dopady na jednotný trh se zbožím.
2. Finanční pomoc Unie týkající se činností podle tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012¹⁵, a to buď přímo, nebo pověřením úkolů souvisejících s plněním rozpočtu subjektům uvedeným v čl. 58 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.
3. Prostředky přidělené na činnosti uvedené v tomto nařízení stanoví každoročně rozpočtový orgán v mezích platného finančního rámce.

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

Článek 13
Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění opatření financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatněním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, získáním neoprávněně vyplacených částek zpět a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří získali finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, audit veškerých dokladů i kontroly na místě.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013¹⁶ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96¹⁷ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jiné protiprávní činnosti ovlivňující finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o poskytnutí grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁷ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 14.11.1996, s. 2).

Kapitola V

Přezkum a postup projednávání ve výboru

Článek 14 **Hodnocení**

1. Komise do ... **[Úřad pro publikace vloží datum: 4 roky od vstupu v platnost]** a následně každých pět let provede hodnocení tohoto nařízení, pokud jde o jím sledované cíle, a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 použije Komise informace dostupné v systému uvedeném v článku 11 a údaje shromážděné podle čl. 12 odst. 1 písm. e). Komise může rovněž požádat členské státy o předložení veškerých relevantních informací pro vyhodnocení volného pohybu zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a účinnosti tohoto nařízení, jakož i pro posouzení fungování kontaktních míst pro výrobky.

Článek 15 **Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek 16 *Zrušení*

Nařízení (ES) č. 764/2008 se zrušuje s účinností od[Úřad pro publikace vloží datum: 1 rok od vstupu v platnost].

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 17 *Vstup v platnost a použitelnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne [...] ... [Úřad pro publikace vloží datum: 1 rok od vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda/předsedkyně

Za Radu

předseda/předsedkyně

Prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání [...] (nařízení [XXX/YYYY])

Část I

1. Jedinečný kód pro zboží nebo druh zboží: *[Poznámka: vložte **identifikační** číslo zboží nebo jinou referenční značku, která jednoznačně identifikuje zboží nebo druh zboží]*
2. Jméno a adresa **hospodářského subjektu**: *[Poznámka: vložte jméno a adresu signatáře v části I tohoto prohlášení: výrobce [...] a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora]*
3. Popis zboží nebo druhu zboží, které je předmětem prohlášení: *[Poznámka: popis by měl postačovat k tomu, aby umožnil identifikaci zboží z důvodů sledovatelnosti. Ve vhodných případech k němu může být přiložena fotografie]*
4. *Prohlášení a informace o tom, že zboží nebo zboží **daného** druhu uváděné na trh je v souladu s právními předpisy:*
 - 4.1. Zboží nebo druh zboží popsany výše je v souladu s [...] **následujícími** pravidly použitelnými v *[Poznámka: uveďte členský stát [...], v němž je zboží nebo zboží daného druhu považováno za uvedené na trh v souladu s právními předpisy]: [Poznámka: vložte název a odkaz na úřední vyhlášení, v každém případě, na příslušná pravidla použitelná v daném členském státě a odkaz na správní rozhodnutí, pokud se na dané zboží vztahuje předchozí schválení], [...]*

nebo

Zboží nebo druh zboží popsany výše nepodléhá žádným pravidlům v [Poznámka: uveďte členský stát, v němž je zboží nebo zboží daného druhu považováno za uváděné na trh v souladu s právními předpisy].

- 4.2. Odkaz na postup posuzování shody vztahující se na zboží nebo zboží **daného** druhu nebo **odkaz na protokoly o zkouškách o** [...] jakékoliv zkoušce provedené subjektem posuzování shody, **včetně jména a adresy uvedeného subjektu** (*byl-li takový postup proveden nebo byly-li takové zkoušky provedeny*):
- 4a. **Jakékoli další informace považované za důležité k posouzení toho, zda je zboží nebo zboží daného druhu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v členském státě uvedeném v bodě 4.1:**
- 4b. **Tato část prohlášení se vydává na výhradní odpovědnost hospodářského subjektu uvedeného v bodě 2.**

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum vydání):

(jméno, funkce) (podpis):

Část II

5. *Prohlášení a informace o **uvedení** zboží nebo zboží **daného** druhu na trh:*
- 5.1. Zboží nebo zboží **daného druhu** je dodáváno konečným uživatelům na [...] trhu v členském státě **uvedeném v bodě 4.1.**
- 5.2. Informace o tom, že je zboží nebo zboží **daného druhu** dodáváno konečným uživatelům v [...] členském státě **uvedeném v bodě 4.1**, včetně podrobností [...] o datu, kdy bylo zboží konečným uživatelům na [...] trhu v uvedeném členském státě dodáno poprvé:

6. Jakékoli další informace považované za důležité k posouzení toho, zda je zboží nebo zboží **daného druhu** uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v členském státě **uvedeném v bodě 4.1:**
7. Tato **část** prohlášení se vydává na výhradní odpovědnost [...] [***Poznámka: vložit jméno a adresu signatáře části II prohlášení: výrobce a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora***].

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum vydání):

(jméno, funkce) (podpis):

[...]

[...]

[...]

[...]